

ונבָר נחַקֵר אַצְלֵי שְׁעַר הַחַיּוֹת עַל יַדֵי "אַזְמֶרָה לְאַלְקֵי בְעוֹדֵי" (עלים לתרופה מכתב ק"ז)

אזמרה

מדברים נקודות טובות

עלון מס' 3 | פרשת חוקת

שיחת חברים

משהו מאוד מוזר קורה בתחילת הפרשה שלנו: מצד אחד, הפרשה מתחילה מעניין אפר הפרה האדומה, המטוהר מטומאת המת. מייד אחר כך, התורה ממשיכה בענייני טומאת מת, רק שבעצם חז"ל הקדושים, מגלים שיש כאן לכאורה פניה לכיוון ההפוך: "זאת התורה אֲדָם כי גְמוֹת בְּאֶהָל... (במדבר י"ט יד) וכדאמר ריש לקיש: "אין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליה" (ברכות ג:)

אז מה העניין פה? חיים, או מוות? טהרה, או טומאה? ואיך התורה תובעת מאיתנו שנמית עצמנו עליה? הרי המת הוא אבי אבות הטומאה! הרי כתיב: "אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֲתָם הָאָדָם וְחַי בְּהֵם אֲנִי ה'" (ויקרא י"ח ה') ואמרו חז"ל: "וחי בהם ולא שימות בהם" (סנהדרין ע"ד). וכתיב: "רְאֵה נְתַמִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַטּוֹב וְאֶת הַפְּתוּת וְאֶת הַרְעִי." (דברים ל' טו') ושנו רבותינו "אין טוב אלא תורה" (אבות ו' ג') וכן אמר שלמה המלך: "עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ" (משלי ג' יח). ואנשי כנסת הגדולה תקנו לנו לברך: "אשר נתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו" וכן עוד רבים הפסוקים בתורה, נביאים וכתובים ודברי חז"ל וכן בכל דברי הצדיקים בכל הדורות, אשר למדונו, כי התורה היא תורת חיים. אז איך?! איך יתכן, שאין דבריה מתקיימים, אלא במי שממית עצמו עליה? מה רוצים מאיתנו כאן? ויתר על כן, אם ניקח את דברי ריש לקיש כפשוטם ואכן אין התורה מתקיימת, אלא באדם שמבטל את עצמו לחלוטין ומוסר נפשו עליה, איזו שייכות יש לנו, יהודים פשוטים, קטנים במעלה המבלים ימיהם בעיקר בענייני העולם הזה, לתורה הקדושה? איזו תקווה יש לנו, שגם בנו יתקיימו דברי התורה?

והנה ראינו בפרשה הקודמת, מה שאמרו בני ישראל בביאושם למשה: "וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: הֲנוּ נִזְעַנּוּ אֲבָדְנָה, כְּלָנוּ אֲבָדְנוּ. כָּל הַקָּרֵב הַקָּרֵב אֶל-מִשְׁפַּח ה' יָמוּת; הָאֵם תָּמוּנוּ, לְגִוְעִי" (במדבר י"ז כ"ו - כ"ח) ולא כתבה התורה אם השיב להם משה, והנה, אם נתבונן בעצמנו בעניי האמת, נגלה כי כל מי שעוסק בתכלית האמיתית ורוצה וכוסף אפילו מעט, להתקרב לקב"ה ולתורתו, מרגיש לעיתים קצת מת - כאילו אין בו עוד כוח ורוח החיים עזבתו, מרוב המעברים שעובר, מעוצם התגברות המניעות ומשברון הלב על עצם ריחוקו, בבחינת: "כָּל הַקָּרֵב הַקָּרֵב אֶל-מִשְׁפַּח ה' יָמוּת". ואכן לכאורה, לא השיב לנו משה רבינו על זעקתנו זו. אך מי שהשיב, הוא הקב"ה בעצמו: "וַיֹּאמֶר ה' אֶל-אַהֲרֹן אֲתָהּ וְכִנְיָד וּבֵית־אָבִיךָ אֲתָהּ תִשָּׂאוּ אֶת-עֹן הַמִּקְדָּשׁ" (במדבר י"ח א')

כי בוודאי, גם בעת התקרבותנו אל עבודתו יתברך, אין מעשינו בשלמות ואין כוונתו ליבנו ומחשיבותנו, בטהרה הראויה עדיין ומידת הדין מקטרגת. אך הקב"ה בחסדו נתן לנו את הכהנים, שהם בחינת צדיקי האמת המכפרים

בכל עת על מה שפגמנו על ידי שמבררים את הטוב והקדוש מתוך עבודתנו ומעלים אותם אל הרצון העליון.

וזו בחינת עבודת המשכן בעצמה, שאנו מביאים את עבודתנו ותפילותינו אל צדיקי האמת והם מקריבים ומעלים אשה ריח ניחוח לה'. ועיקר הקורבנות, הם הרצונות הטובים והכיסופים שלנו, מתוך שברון הלב, בחינת מיתה דייקא, כמו שאמר רבינו הקדוש:

"אלו הרוצים להיות אנשים כשרים וליכנס בעבודת ה' ואז יש להם בלבולים גדולים ומניעות גדולות ואינם יכולים לתת עצה לנפשם איך לעשות מחמת גודל הלבולים והמניעות שיש להם וכל מה שרוצים לעשות בעבודת ה' קשה להם לעשות כראוי. דע שיה בעצמו שהם מתיגעים ולהוטים לעשות איזה עבודה או לקדש עצמו באיזה קדושה אף על פי שאינם יכולים לגמור כראוי. זה בעצמו שהם מתיגעים ולהוטים אחר זה הוא בחינת קרבנות בבחינת "כי עליך הורגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה" (תהלים מד, כג)

היינו שהלבולים והמניעות, הם בחינת "הורגנו כל היום" והם דייקא נחשבים "כצאן טבחה" בחינת קורבנות ודבר זה בעצמנו, אנו מקיימים את התורה הקדושה, כפי שכבר הוכיח מוהרנ"ת, שהתפילה על קיום התורה, היא היא קיום התורה (הלכות ראש חודש, הלכה ה'). וכן מוסיף רבי נתן על הפסוק "אדם כי ימות באהל", שעיקר בחינת האוהל, הוא אוהלים של צדיקי האמת, בחינת "יעקב איש תם יושב אהלים" (בשר וחלב ה') שהם בחינת הכהנים העוסקים בכל עת, לברר הניצוצות והנקודות הטובות מתוך עבודתנו הנעשית מתוך בילבולים ומניעות דייקא, שהם בחינת קורבנות כנ"ל. והנה מקושר היטב שדייקא על ידי בחינת מיתה, בחינת "ועליך הורגנו", מתקיימים בנו דברי התורה הקדושה ומתוך כך שאנו מביאים ומקשרים את עצמנו אל צדיקי האמת ובפרט אל הצדיק יסוד עולם, שהוא בונה המשכן - אוהל מועד, מתקיים הביורור הראוי ועבודתנו עולה לרצון העליון ואנו זוכים על ידי זה דייקא, לחיים אמיתיים, חיי עולם.

כי עיקר הביורור שנעשה עבורנו, הוא מה שהצדיק מראה לנו את גודל יקר מעלתנו, את ההתפארות שיש לקב"ה בכל אחד ואחת מאיתנו בפרטיות ואת האהבה שהוא אוהב כל יהודי ויהודיה, מה שאין לשער ואין לתאר. וכן הוא מגלה לנו, שגם אם יש בעבודתנו פסולות הרבה, הרי היא בטלה לחלוטין כנגד מה שאנחנו בוחרים בטוב ויוצאים מהחול אל הקודש, אפילו כחוט השערה, וזה הוא עיקר חיותנו שאז מתוך הטומאה, נעשה תכלית הטהרה.

אשרינו אשרינו שאנחנו יודעים ומקושרים לצדיק שכוה.

שבועה משיבי טעם

תאחז מחשבתך בידך לבלי לחשוב שום דבר חוץ

תאחז מחשבתך תמיד, לבל תשוטט מחשבתך אנה ואנה כדרךך מכפר. עתה בני פלך מדרךך זה. הזהר והזהר ותתגבר ותתחזק בכל מיני פחות ועצות לסור מדרךך זה, רק תאחז מחשבתך בידך, לבלי לחשב שום דבר חוץ. כי המחשבה ביד האדם להטותה כרצונו, ואי אפשר שיהיו שני מחשבות ביד אחד בשום אופן. (מכתב ו')

ר"ת	יציאה	כניסה	
ירושלים	20:25	19:34	21:21
תל אביב	20:23	19:32	21:18
חיפה	20:26	19:35	21:22
נאר שבע	20:22	19:31	21:18

עצה מהצדיק

צדיק שיהיה שלום לכל אדם במדותיו, הינו שלא יהיה מחלק במדותיו ובמאדעותיו, שלא יהא לו חלוק בין בטיבו בין בעקו תמיד ימצא בו השם יתברך, ולא יתבהל ולא יתבלבל משום דבר שבעולם, רק כל מה שעובר עליו בכל יום הן טובות, הן יסורין וצרות ודאגות והרפתקאות חס ושלום, ידע ויאמין שהכל לטובתו הנצחית, ודיקא על-ידי זה יוכל להתקרב לשם יתברך אם ידעה באמת. וכן צדיק לאהב את חברו ושיהיה לו שלום עם הכל ולסבל מחברו, אף אם יש לו איזה יסורים ממנו, ולהשתדל לדונו לכף זכות ולמצא בו טוב, ולהפך הדבר לטובה, לומר בדעתו, שלא כון חברו לדעה כל כך כמו שהוא סובר וכו', וכיוצא בזה הרבה שישתדל לחפש ולבקש אהבה ושלום עם חבריו ועם כל ישראל. וזה זוכין על-ידי התורה ועל-ידי הצדיקים שהם נקראים שלום, ועל-ידי זה יזכה לאהב את השלום בכל מקום הן בטיבו וכו', ויאהב כל אחד את חברו ויהיה שלום בין כל ישראל

מהנעשה בשטח

כלילות שלישי מידי שבועיים מתקבצים להם ירושלמים חמים לשיעור המרכזי בשכונת ארמון הנציב, שיעור קולח ואקטואלי בענייני השעה מנקודת המבט של רבנו בקדוש ותלמידו. מוזמנים לבוא ולהתבשר באווירה ירושלמית ולצרף חברים

WWW.AZAMRA.CO.IL/SHOP

ספריית ברסלב

המלצת ספרים

ליקוטי מוהר"ן עם כתבי הרב מטשעהרין הרב מטשעהרין אשר לא הניח בחיבוריו אבן על אבן שלא הפך בביאור תורתו העמוקה של רבנו הקדוש. בעמקות נפלאה ואינסופית הוא מגלה טפח מסתרי התורות בדרך פרד"ס (פירוש רמז דרוש סוד), בד בבד הוא מבאר את מהלך התורה בבהירות עד לקיום הדברים בפשטות ולמעשה. לראשונה, מופיעים חיבוריו ופירושי; "פרפראות לחכמה" על "ליקוטי מוהר"ן", "יקרא דשבתא" על קדושת ומעלת השבת, "זמרת הארץ" על קדושת א"י, ו"ירח האתנים" על קדושת ימי תשרי, כשהם מודפסים יחד עם הספר הקדוש "ליקוטי מוהר"ן" על סדר הדרג. בסוף כרך ג נוסף הספר "תפילות ותחנונים" מהרב מטשעהרין – הוספות והשלמות ל"ליקוטי תפילות" ממוהר"ן, בעריכה מחודשת, בתוספת מפתח מפורט, וכן נוסף צוואת המחבר.

אירועי השבוע הקרוב פרשת בלק

שלישי	18:00 חריש ביה"כ כוכבי אור רח' הגפן 8	20:30 אלעד ביה"כ היכל הצדיק רשב"ם 3
רביעי	19:30 יבנה ביה"כ מים עמוקים (במקלט) החבצלת 1	21:00 אור יהודה ביה"כ עץ חיים סמטת חברון 4
חמישי	20:00 כפר יונה ביה"כ ישורון אחי אילת 10	22:30 ראשון לציון ביה"כ שבזי החצב 20 פינת האנוז
מוצ"ש	22:00 פנוי להזמנת שיעור בכית הכנסת שלכם	

אונקי מפואר בעיצוב כרטיס אשראי המכיל מעל 500 שיעורי הרב אליהו גודלבסקי להזמנות 053-3138400

כרטיס אשרירן
כרטיס חובה בכל ניס

לתרומות לפעילות הארגון

להזמנת שיעור וליצירת קשר 053-3183400

הנקודות הטובות שבך!